

[Hauch.]

at skjule sine tanker om, hvordan han i praksis vil bære sig ad med at administrere et statsvejnet på 4.500 km. På Amdsrådsfor-
eningens generalforsamling i september i
fjor i Randers ville ministeren ikke udtale
sig. Da kommunerne den 30. november 1970
var kaldt til møde i vejdirektoratet, var
grundlaget for drøftelserne en vejskitse i
form af det kortmateriale, der i dag er bilag
til lovforslaget. Kommunerne sagde klart,
at deres stilling til spørgsmålet måtte være
afhængig af en afklaring af, hvorledes plan-
lægningen af statsvejene skulle koordineres
med den decentraliserede planlægningsfunk-
tion, hvorledes den praktiske vejadministra-
tion for statsvejene skulle organiseres, og
hvem der skulle have den daglige vejbesty-
relse af statsvejene. Vejdirektoratet var ikke
bemyndiget til at besvare disse spørgsmål.

Da jeg et par dage senere bad om tilladelse til at gøre amtsborgmestrene bekendt med skitsen på et amtsborgmestermøde den 4. december 1970 og drøfte det med amtsborgmestrene for at få overblik over amtsrådenes stilling til forslaget, var ministerens svar et nej.

Således uafklaret var spørgsmålene endnu den 23. februar 1971, da der blev afholdt møde i indenrigsministeriet om det lovforslag, vi om et øjeblik skal drøfte, om ændring af tilskuddene. Sådan har forhandlingsforløbet været, og ingen kan vel tro, at det er egnet til at mildne samarbejds-klimaet mellem stat og kommuner.

Da jeg ikke har villet bede den højtærede formand om dispensation fra forretningsordenens taletidsbestemmelser, vil jeg her afbryde og give afrundingen af de bemærkninger, jeg har at gøre, i de 5 minutter, jeg har til rådighed senere.

Ministeren for offentlige arbejder (Guldberg): Efter det sidste indlæg føler jeg trang til at begynde med at takke for den meget brede tilslutning, jeg har fået til lovforslaget, og give tilsagn om at tage en række af de spørgsmål op, som blev nævnt af ordførerne, i det kommende udvalgsarbejde.

Jeg vil gerne sige, at jeg forstår ordførernes stilling sådan — med de enkelte reservationer, der er — at selve princippet, som er grundlaget for lovforslaget, er man gået ind for, men at der naturligvis er en række enkeltheder — de behøver i og for sig ikke at

være uvæsentlige — som man gerne vil drøfte nærmere.

Jeg vil gerne allerede med det samme svare på forskellige af de spørgsmål, der har været nævnt af ordførerne. Jeg vil gerne sige til hr. Horn, at med hensyn til vejfondens anvendelse og overgangsperioden var det min tanke, at man naturligvis for det første måtte bevare vejfonden i en overgangsperiode for at kunne respektere de egentlige indgåede forpligtelser. Derudover kan der være forhold, hvor man kan sige, at staten ikke har indgået en egentlig forpligtelse, men hvor man godt kan drøfte spørgsmålet om, hvorvidt der i forhistorie og andre forhold kan ligge så meget, at det vil være rimeligt, at man også her træffer en eller anden speciel ordning. Det sidste skal man selvfølgelig være meget forsigtig med; også fordi der jo i det lovforslag, der skal behandles om lidt, ligger en kompensation, og inde i den kompensation kan der meget vel ligge en kompensation for nogle af de ting, som man ellers havde regnet med at staten skulle tage sig af; derfor skal man selvfølgelig være forsigtig, men jeg vil ikke udelukke det.

Jeg vil gerne sige til hr. Hauch, at jeg har jo ikke skrevet det afsnit af perspektivplanlægningen, der blev citeret, så jeg skal ikke tage ansvaret for, hvad der står dér, men det, jeg har tænkt på, er, at der i overgangsperioden til afvikling af hele og halve forpligtelser skal kunne træffes særlige aftaler om en fordeling på bestemte vejopgaver mellem staten og andre offentlige myndigheder, sådan at det specielle arbejde bliver ordnet på en fornuftig måde. Det er vist også et svar på det, som hr. Horn spurgte om.

Jeg vil gerne bekræfte over for flere spørgsmål fra ordførerne, men i øvrigt også fra hr. Hauch, at jeg ikke i dette lovforslag ser nogen som helst vej til eller noget forsøg på — jeg sigter heller ikke på nogen måde derpå — at gøre staten til en slags vejentrepreneur. Jeg har svaret på det spørgsmål adskillige gange tidligere. Man taler om vejvæsener og mener nok lidt forskelligt. Taler man om det ude omkring i landet, så taler man tit om vejvæsenet som det kommunale vejvæsen og et amtsvejvæsen, og så tænker man på nogle, der også har udførende opgaver. Taler man om et statsvejvæsen — og